

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scholia In Primarias Preces Imperatoris

Chokier, Jean de
Coloniae Agrippinae, 1674

Sectio III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62387](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62387)

Sectio III.

Hæc quod Cel.^{undo} Tua unam & eandem personam supradictis Collatoribus, & Collatricibus simul, a vel successive nominare possit: b Ita tamē quod quam primum persona sic nominata, de aliquo beneficio provisā fuerit, ejus nominatio quoad alios Collatores, vel Collatrices facta, ipso jure expiret & quoad easdem Preces, Canonicatum, C & præbendam, ac dignitatem, seu personatum, administrationem, vel officium in una Ecclesia pro unico dumtaxat beneficio computari debere declaramus.

SCHOLIA IN SECTIONEM III.

a **SIMVL VEL SVCCESIVE**) Illa dicuntur fieri simul, quæ sunt etiam unum post aliud sine intervallo, *not. glo. in l. quærebatur, ff. milit. testam. fac. tex. cum glo. in l. si Stichum, §. si quis ita, ff. de novat.* Successivè verò quæ sunt distinctis ex intervallo temporibus, *arg. Inst. de success. edict. & ff. & c. cod. tit.* Itaque Cæsar poterit unico contextu quempiam nominare ad plura beneficia, etiam in diversis Ecclesijs constituta, totque censentur esse nominationes, quod erunt beneficia, ad quæ quis nominatur, licet unico diplomate comprehensa, *l. scire debemus ff. de verb. oblig. l. Titia, §. ult. ff. de verb. oblig. sufficietque diversis nominationibus eadem charta comprehensis unica solemnitas, l. si quis ex argentareis, §. si intium, ff. de edendo. l. 4. ff. de duobus reis.* Sicut de pluribus in eadem charta testantibus scripsit plene *Peckius de testam. coning. lib. 1. cap. 17.* Licet secus sit, si successivè Cæsar quempiam nominaret ad diversas Ecclesias, tunc enim quælibet nominatio quo dlibet solenne nominationis diploma requireret, *d. l. scire debemus, l. si quis cum, §. 1. ff. de vulg. & pupillari, Ang. §. igitur, Inst. de testam. ubi etiam Io. Faber.* Verum acceptatione unius beneficij, ceteræ nominationes consumuntur, ut liquet ex textu hujus *Indulti*; ex quo etiam vides, quòd *Preces Cæsar* sese extendant ad quolibet Collatores unius vel plurium Ecclesiarum, v. g. ad Decanum vel alium Prælatum ejusdem Capituli, & tot ejusdem Ecclesiæ gravari possunt, quod in ea reperiuntur, modo tamen quatuor beneficiorum collationem habeant, ut alibi dicemus.

b **ITA TAMEN QVOD**) Dubitatū fuit in Rota de sensu & interpretatione huius clausulæ restrictivæ: Aliqui enim sic eam interpretabatur, quòd uni personæ, quæ vigore primariarum Precum semel aliquod beneficium affecta fuisset, non posset iterum aliud beneficium vigore aliarum precum con-

conferri: Verum re diligentius examinata, & discussa, tandem in eam sententiam itū est, teste Illmo Card. Seraphino, *decis.* 738. quod dicta clausula sit intelligenda de alijs Precibus, quas eodem tempore quis ad diversas Ecclesias à Cæs. Majestate impetrasset: quod fieri solet, non ut omnia illa beneficia impetranti concedantur, sed ut citius, & certius pluribus concessis eveniat alicujus vacatio; qua eveniente, & subsecuta collatione, omnes aliæ gratiæ cessant, ne præter intentionem concedentis quis plura beneficia consequatur; cui rei per hanc clausulam provisum est, sed non ideò sublatam esse facultatem, iterum alias preces concedendi eidem personæ post prioris gratiæ consumptionem. Neque hæc facultas cuiquam parit præjudicium: non quidem S. Sedi Apost. cum ejus non interfit, cui fiat collatio; Non etiam Ordinarijs Collatoribus, quia semel tantum ratione unius beneficii gravari possunt; Nō Ecclesijs, quia semel quoque quælibet Ecclesia gravari potest: Non Juris dispositioni, ratione pluralitatis beneficiorum, quia data incompatibilitate per assecutionem unius, vacat alterum: & in summa nulla subest ratio, cur eidem personæ non possit Cæs. Majestas hujusmodi Nominationem iteratò concedere. His igitur rationibus consideratis secundum posteriorem intellectum decidit sacrum Rotæ auditorium, in una *Meten. Canonicatus* 14. Martij. 1586. Cui decisioni consonant ea quæ scribit D. VVames, *conf.* 261. n. 1. vol. 1. Et Cassad *decis.* 1 nu. 1. de *concess. præbend.* Quæ Rotæ interpretatio omnino sequenda est, cum sit exploratum, decisiones Rotales maximi apud omnes esse ponderis, & majoris autoritatis, quàm communem doctorum opinionem, *Imo. & Barb. in cap. olim. Col. II. ut lit. contest. Hieron. Cuchalon. ad Reg. jura sanguinis. de Reg. juris. Vestrius in praxi. lib. 6. cap. 1.*

CANONICATVM ET PRÆBENDAM) Pōtifex hic statuit Canonicatum, & præbendam, ac dignitatem, seu Personatum, administrationem vel officiū in una Ecclesia pro unico dumtaxat beneficio computari debere. Rescripta enim Pontificum & privilegia gratiæ in quantum à jure communi recedunt, juris sunt odiosi & restringenda; Ideoq; de ijs necessario hic disponere debuit Pontifex. *Io. Baptista Leonel. de surrept. Rescript. quest. 13. art. 7. Tiracquel. de retract. Coufang. §. 1. glo 2. n. 180. Fely cap. Caussam qua, de Rescript.*

Sectionis III. Summarium.

Hic à S. sede datur Executoribus per S. Cæs. Majest. deputatis ad effectum, ut preces & nominationes hujusmodi suum sortiantur effectum, facultas conferendi, & assignandi personis, pro quibus Primarias Preces porrigi seu hujusmodi nominationes fieri contigerit, beneficia &c.

G

præ-